

ДѢТСКА РАДОСТЪ

СПИСАНИЕ ЗА ДѢЦА.

Кн. 4.

АПРИЛЪ 1920.

ГОД. V.

ПРОЛѢТЬ.

Долнякътъ, дивна пѣсенъ
Подхваналъ, тихо вѣй;
На модъръ сводъ небесенъ
Засмѣно слънце грѣй.

Топятъ се прѣспи снѣжни
По всѣки ридъ и слогъ, —
И вмигъ цвѣтенца нѣжни
Избиватъ на възбогъ. —

Ей гиздаво кокиче
И златенъ минзухаръ —
Най-миличко сестриче
И свиденъ, скжпъ другаръ.

Ей рой пѣвци крилати
Завръщатъ се отъ югъ, —
И гордъ забива тати
Въ земята остъръ плугъ,

Ей агънца чевръсти
Търчатъ отъ брягъ на брягъ,
И — пролѣтъта на прѣсти
Пристжпва, иде пакъ!

Вуйчо Ваню.